

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΠΑΡΑ ΤΩ, ΑΡΕΙΩ, ΠΑΓΩ,
ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ

Βαθμὸς Ἀσφαλείας :

Βαθμὸς Προτεραιότητος :

Ἀριθ. Πρωτ. Γνωμ. 20

Ἐν Ἀθήναις τῆς 7^{ης} Δεκεμβρίου 1973

Π ρ ὶ σ

Τὸ Ἰνπουργεῖον Δημοσίας Τάξεως

Διεύθυνσιν Ὑπηρ. Προστ. Ἐθν. Νομίσματος

Ἐ ν τ α ὕ θ α

Ἐχομεν τὴν τιμὴν νὰ γνωρίσωμεν ὅτι ἡ γνώμη μας, ἐπὶ τοῦ διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 1807 Φ. 606.4 τῆς 19-11-73 ὑμετέρου ἐγγράφου τεθέντος ἡμῖν ἐρωτήματος, ἐν σχέσει μὲ τὴν πώλησιν καὶ ἀγορὰν χρυσοῦ, εἶναι ἡ ἀκόλουθος:

Κατὰ τὸ ἄρθρον 5 παρ.1 τοῦ ἀ.ν. 362/45 "ἡ ἀγορὰ καὶ ἡ πώλησις χρυσοῦ, χρυσῶν νομισμάτων καὶ συναλλάγματος ἀποτελεῖ μονοπώλιον οὗ ἡ ἄσκησις ἀνατίθεται εἰς τὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος". Κατὰ δὲ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ ἀ.ν. 710/45 οἱ παραβάται τῶν διατάξεων τοῦ ἀ.ν. 362/45 τιμωροῦνται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου τούτου (710/45), ἄρα οὐχὶ πλέον κατὰ τὴν παρ.3 τοῦ ἀ.ν. 362/45.

Δι' ἄρθρου 1 ἀ.ν. 944/46 ὠρίσθη ὅτι ἀπὸ τῆς ἰσχύος του ἡ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος ἀγοράζει καὶ πῶλεῖ χρυσόν εἰς ράβδους καὶ χρυσᾶ νομίσματα ἐπὶ τῇ ὀριζομένῃ ὑπ' αὐτῆς τιμῇ, ἐπιτρέπεται δὲ ἡ ἀγοραπωλησία χρυσοῦ ἐν τῷ χρηματηστηρίῳ Ἀθηνῶν, διὰ δὲ Β.Δ. δύναται νὰ ἐπιτραπῇ καὶ εἰς τὰς λοιπὰς Τραπεζὰς ἡ ἀγορὰ καὶ πώλησις χρυσοῦ εἰς ράβδους καὶ χρυσῶν νομισμάτων.

Διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 251951/51 ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Ἐμπορίου ὠρίσθησαν αἱ προϋποθέσεις εἰσαγωγῆς χρυσοῦ εἰς πλάκας καὶ ράβδους. Διὰ δὲ τῆς ὑπ' ἀριθ. 11/56 Π.Υ.Σ. καὶ ἐν συνεχείᾳ

0 Π/

διά τοῦ ἄρθρου 1 ν.δ. 3517/56 ἐπιτιμία ἐλευθέρως ἡ εἰσαγωγή χρυσοῦ εἰς νομίσματα, πλάκας ἢ ράβδους. Τέλος διά τῶν ἰσχύοντων νόμων ἐπεχουσῶν (Α.Π. 308/67 Ποιν.Χρ. ΙΖ' 489) ὑπ' αριθ. 1310 καί 1395/65 ἀποφάσεων τῆς Νομισματικῆς Ἐπιτροπῆς (Κ.Ε.Κ. Α' 239) καθωρίσθησαν τά τῆς ἀγορᾶς καί πώλησεως κλπ. μόνον χρυσῶν λιρῶν ἢ οἰουδήποτε χρυσοῦ νομίσματος, ἄρα δέν ἐθίγησαν αἱ διατάξεις ὡς πρός τήν πώλησιν χρυσοῦ εἰς ράβδους.

Ἐπὶ οὐδεμιᾶς τῶν ἄνω, μεταγενεστέρων τῶν α.ν. 362/45 καί 710/45 διατάξεων ἢ τῶν διατάξεων ἄλλου νόμου κατηργήθησαν αἱ διαληφθεῖσαι διατάξεις τῶν νόμων τούτων (362/45 καί 710/45). Συνεπῶς ἡ ἀγορά καί πώλησις χρυσοῦ εἰς πλάκας ἢ ράβδους ἀπαγορεύεται καί τιμωρεῖται κατὰ τάς διατάξεις τοῦ α.ν. 710/45. Τό ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὑμῶν ἀναφερόμενον βούλευμα δέχεται μέν κατ' ἀρχήν ὅτι πετρέπεται ἡ ἀγορά καί πώλησις χρυσοῦ-σκέφιδος ἥτις οὕτω γενικῶς διατυπωμένη εἶναι ἐσφαλμένη-πλήν τελικῶς ἀποφαίνεται νά μή γίνῃ κατηγορία κατὰ τῶν κατηγορουμένων οὐχί ἔνεκα τούτου, ἀλλά διότι δι' ἀποφάσεως ἐκδοθείσης κατὰ τοῦς ν. 480/47, 4551/66 καί 957/71 ἐνεκρίθη ἡ εἰσαγωγή καί διάθεσις ποσότητος χρυσοῦ ὑπὸ ὁρισμένους ὅρους διαθέσεως αὐτοῦ καί ὅτι ἡ ποσότης αὕτη διετέθη πράγματι κατὰ τοῦς τεθέντας ὅρους, ὡς προέκυψεν ἐκ τῶν ἀποδείξεων, ἐπικουρικῶς δέ ἀπαλλάσσει τοῦς κατηγορουμένους καί λόγῳ νομικῆς πλάνης. Οὕτω δέν χωρεῖ φρονούμεν καί ἀναίρεσις ὑπέρ τοῦ νόμου. Σημειοῦμεν τέλος ὅτι τό ἄνω ν.δ. 480/47 ἐν ἄρθρῳ 8 προβλέπει ποινικᾶς κυρώσεις διά τοῦς παραβαίνοντας τοῦς τιθεμένους ἐν τῇ ἀδείᾳ εἰσαγωγῆς ὅρους ἢ διαθέτοντας πρός ἄλλους μοποῦς, ἐκτός τῶν ἐν τῇ ἀδείᾳ εἰσαγωγῆς, τόν εἰσαγόμενον χρυσόν κλπ -

Ὁ Ἀντεισαγγελεὺς

Ι. Γραφανάκης